तः 'मन्यान्' 'त्रोदनान्वा' 'दद्यात्'। चीरादा द्रवद्रखे शक्तिपष्टिमित्रेण निष्यन्ना 'मन्यः' एतद्दानेनापेचितं 'कामं' प्राप्नोति॥

- (१६) वैक ल्पिकों द चिणां विधाय नियतां विधन्ते। "पष्ठा-हीन्वन्तर्वतीं द द्यात्। सा हि सर्व्वाणि वया श्रमि। सर्व्व द्याप्रै। सर्व्व स्थाव रुखे"॥ ८॥ द्रति। 'तु' प्रब्देश विक ल्पनि हत्त्वर्थः। च तुर्वर्षा गैः 'पष्ठी हो', सा च 'श्रन्तर्वती' गर्भिणी। तस्यां दत्तायां 'सर्व्वाणि वया श्रमि' दत्तानि भवन्ति। एक हाय-नादोनां तत्र सम्भवात्। तच्च सर्वस्य भागस्य प्राप्रै वशी-काराय च भवति॥
- (१७) द्रव्यान्तरं विधत्ते। "हिरण्यं ददाति। हिरण्यचा-तिरेव खगं लोकमेति" दति। हिरण्यमदृशं च्यातिर्यस्यामा 'हिरण्यचातिः'। तादृशो स्वा 'खगं' प्राप्नोति॥
- (१८) द्रयान्तरं विधत्ते। "वामा ददाति। तेनायुः प्रतिरते" इति। वाममा दीर्घलादायुर्दद्भिहेतुलं, यदुक्तं बे।धायनेन वेदिं विविभीते वेदि हतीये यजेतेति विज्ञायते। तस्थामामिकं मानमेतावदेव नानामामिकात् प्रक्रमात् तृतीयांगः,
 म प्रक्रमः स्थात्तेन वेदिं विविभीत इति॥
- (१८) तदेति दिधत्ते। "वेदि हतीये यजेत। विषत्या हि देवाः। स सत्यमग्निचित्रं दिता। से मिकवेद्यासृतीयेऽं भे चयनं कला तत्र 'यजेत', श्रंभत्रये विसङ्घा विद्यते। तया च सङ्घ्या सत्यमेतदिति देवा विश्वसन्ति। श्रत एव तत्र तत्रा-